

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném
z předsedkyně

Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka,
ve věci

žalobkyně: **X**, narozena X
státní občanka Vietnamské socialistické republiky
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 22, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 25. 11. 2021, č. j. X, se pro nezákonnost a vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám Mgr. Tomáše Císaře, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zastaveno řízení o její žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podané podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyně podala dne 13. 7. 2020 Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), prostřednictvím Velvyslanectví České republiky v Hanoji žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
3. Rozhodnutím ze dne 21. 9. 2021, č. j. X, správní orgán I. stupně žádost žalobkyně zamítl podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, neboť dospěl k závěru, že žalobkyně nepředložila doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území, jak je vymezen v § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Správní orgán I. stupně uvedl, že dle předložených výplatních pásek byly pro účely výpočtu daně hrubé příjmy (dílní zdanitelné příjmy) z obou druhů pracovních poměrů otce žalobkyně sečteny a následně byl na základě tohoto souhrnného hrubého příjmu teprve určen jeho čistý měsíční příjem. Vzhledem k tomu, že je třeba ve správním řízení prokazovat čistý měsíční příjem a zároveň nelze akceptovat příjmy dosahované na základě dohody o provedení práce, nebylo možné z doložených výplatních pásek určit čistý měsíční příjem otce žalobkyně ze závislé činnosti plynoucí pouze z pracovního poměru na základě uzavřené pracovní smlouvy (hlavního pracovního poměru). Závěrem správní orgán I. stupně konstatoval, že zákon o pobytu cizinců v posuzovaném případě neukládá správnímu orgánu povinnost posuzovat dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele. V případě žádosti o pobytové oprávnění, jeho prodloužení nebo zrušení, přichází, jde-li o mezinárodní závazky, v úvahu pouze závazek na respektování soukromého a rodinného života uvedený v čl. 8 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách. V daném případě však žalobkyni není odnímáno pobytové oprávnění, pouze jí není vydáno nejvyšší pobytové oprávnění, které může jako cizinka podle zákona o pobytu cizinců získat. Přestože na území pobývá otec žalobkyně, její soukromý a rodinný život byl dosud realizován výhradně v zemi jejího původu. Případný dopad do soukromého a rodinného života nebyl namítán a ani z okolností známých správnímu orgánu I. stupně z jeho činnosti či vyplývající z žádosti o povolení k trvalému pobytu nebylo zjištěno, že by dopad zamítavého rozhodnutí mohl být rozporný s čl. 8 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách.
4. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobkyně odvolala. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že žalobkyně dosáhla dne 26. 9. 2021, tj. 4 dny po vydání rozhodnutí

správního orgánu I. stupně věku 18 let, přestala tudíž splňovat podmínku § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť již není nezletilým dítětem. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79, a ze dne 18. 1. 2018, č. j. 1 Azs 397/2017-31, konstatoval, že je povinen rozhodnout podle stavu ke dni vydání rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobkyně ke dni vydání rozhodnutí již nebyla nezletilým dítětem, žalovaný řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 90 odst. 4 správního řádu zastavil. Konstatoval, že žalobkyně má možnost podat si žádost o vydání povolení dlouhodobému pobytu na území, například podle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

II. Žaloba

5. Žalobkyně v první řadě namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný rozhodl pouze o zastavení řízení, aniž by zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jak ukládá § 90 odst. 4 správního řádu, podle kterého žalovaný postupoval. Napadené rozhodnutí proto trpí zásadní vadou výroku.
6. Napadené rozhodnutí je současně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný při posuzování žádosti žalobkyně nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Není také řádně odůvodněno, zejména ve vztahu k danému důvodu zastavení řízení, a porušuje tak ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Uvedené pochybení implikuje i porušení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť žalovaný nedbal oprávněných zájmů žalobkyně a jím přijaté řešení neodpovídá okolnostem případu a je i zjevně nepřiměřené.
7. Žalovaný se nevypořádal řádně ani s uplatněnými odvolacími námitkami. Pokud chtěl žalovaný zohlednit skutečnost, že žalobkyně přesáhla věk 18 let, měl rozhodnout meritorně o zamítnutí žádosti, a to po úplném zjištění skutečného stavu věci. Důvodem pro zamítavé rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo, že žalobkyně nedoložila požadované náležitosti, konkrétně doklad o zajištění prostředku k trvalému pobytu. Odvolací argumentace žalobkyně, která v odvolání namítala, že tyto doklady doloženy byly, ale byly nesprávně vyhodnoceny správním orgánem I. stupně, zůstala nevypořádána. Skutečnost, že žalobkyně dovršila 18 let, není důvodem pro zastavení řízení, ale jedná se o novou skutečnost, která nastala během odvolacího řízení a která bez dalšího neznamena, že žalobkyně není nezaopatřeným dítětem, což měl žalovaný zjišťovat. Žalovaný měl také před vydáním napadeného rozhodnutí vyzvat žalobkyni k seznámení se s podklady pro vydání napadeného rozhodnutí nebo žalobkyni vyzvat k odstranění nedostatků žádosti. Žalobkyně tvrdila, že je i nadále nezaopatřeným dítětem plně závislým na péči a výchově zejména otce, neboť se teprve připravuje se na své budoucí povolání. K tvrzenému důvodu pro zastavení řízení se před vydáním napadeného rozhodnutí žalobkyně nemohla vyjádřit, jednalo se tak o překvapivé rozhodnutí.
8. Žalobkyně dále odkázala na judikaturu Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu a zdůraznila, že obecný soud i správní orgán nejsou absolutně vázány doslovným zněním zákona, ale smí a musí se od něj za splnění určitých podmínek odchýlit. Mnohé případy a

jejich specifické okolnosti mohou být, jako v dané věci, značně komplikované a netypické, to však nevyvazuje orgány veřejné správy či obecné soud z povinnosti udělat vše pro spravedlivé řešení, jakkoliv se to může jevit složité.

9. Závěrem žalobkyně zmínila i otázku přiměřenosti napadeného rozhodnutí, které ignoruje vazby žalobkyně na území České republiky. Zastavení řízení představuje zcela nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobkyně nuceným odloučením dcery od otce. Pokud žalobkyni nebyla dána možnost se před vydáním napadeného rozhodnutí k věci vyjádřit, došlo k porušení nejen § 36 odst. 3 správního řádu, ale i § 3 téhož zákona, neboť nelze hovořit o tom, že se žalovaný pokusil zjistit skutečný stav věcí mající vazbu i na § 174a zákona o pobytu cizinců. I tato skutečnost způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Ze všech uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že na správnosti napadeného rozhodnutí trvá, a v podrobnostech odkázal na jeho obsah. Podle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části rozhodnutí uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, a zákonná ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno. Výrok napadeného rozhodnutí obsahuje ustanovení zákona, dle kterého žalovaný rozhodl. Opomenutí nebo vada v odkazu samy o sobě nemají vliv na zákonnost rozhodnutí, pokud bylo jinak vydáno v mezích zákonem stanovené kompetence a zákonem stanoveným způsobem a obsahovalo ostatní podstatné náležitosti rozhodnutí, což bylo v posuzovaném případě splněno. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, proč bylo řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu zastaveno. Postup žalovaného nenaplní znaky přepjatého formalismu. Nelze považovat za přepjatě formalistické rozhodnutí, pokud správní orgány postupovaly v souladu se zákonem o pobytu cizinců a správním řádem. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout a žádnému z účastníků nepřiznat právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, jíž je správní soudnictví ovládáno, vázán, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Ostatně k této vadě by musel soud přihlédnout z úřední povinnosti, neboť jen přezkoumatelné rozhodnutí lze podrobit meritornímu přezkumu z hlediska uplatněných námitek.
13. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů lze obecně uvést, že se primárně týká nedostatků jeho odůvodnění. Náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí jsou stanoveny v § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v něm uvedou

důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak uvažil o návrzích a námitkách účastníků a o jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí. Nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů je tedy takové rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jaké skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, na základě jakých důkazů tak učinil, jak se vypořádal s námitkami a návrhy účastníka řízení, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů, podle kterých právních norem rozhodoval a proč. Rozhodnutí odvolacího orgánu se považuje za nepřezkoumatelné také tehdy, jestliže z něj není zřejmé, jak se vypořádal s odvolacími námitkami účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84).

14. Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí skutečně přezkoumatelné není, neboť žalovaný postupoval podle § 90 odst. 4 správního řádu, aniž by objasnil, jaký z důvodů uvedených v § 66 téhož zákona v řízení před odvolacím orgánem nastal. Pokud se žalovaný rozhodl pro zastavení řízení, měl výrok napadeného rozhodnutí vypadat tak, že se na základě některého z důvodů podle § 66 řízení zastavuje a rozhodnutí orgánu I. stupně se na základě toho ruší. Žalovaný nejenže neuvedl konkrétní důvod pro zastavení řízení, a to ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani nezrušil. Takový postup nelze považovat za souladný se zákonem.
15. Napadené rozhodnutí je ale nezákonné především proto, že o věci mělo být rozhodnuto meritorně. Skutečnost, že žalobkyně v průběhu řízení před správními orgány nabyla zletilosti, neznamená, že se její žádost stala bezpředmětnou. Bezpředmětnost je totiž nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žalobkyně, to však není posuzovaný případ. V této souvislosti krajský soud upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2010, č. j. 5 As 62/2009-68, publ. ve Sb. NSS pod č. 2176/2011, dle něhož: *„Zánikem manželství cizince s občanem EU v průběhu řízení o žádosti tohoto cizince o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 87h zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, se tato žádost nestává zjevně bezpředmětnou, a není tudíž dán důvod k zastavení tohoto řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu z roku 2004. Pokud cizinec nedoloží správnímu orgánu doklad, z něhož by vyplývalo, že zůstává rodinným příslušníkem občana EU i po zániku jeho manželství, je dán důvod pro zamítnutí jeho žádosti podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území České republiky, neboť žadatel v takovém případě nepředložil náležitosti stanovené zákonem.“* Uvedené závěry jsou přiměřeně aplikovatelné i na posuzovaný případ.
16. Soud souhlasí s žalobkyní, že pokud chtěl žalovaný zohlednit skutečnost, že žalobkyně přesáhla věk 18 let, měl rozhodnout meritorně o zamítnutí žádosti dle § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců. Pokud však odvolací správní orgán hodlá rozhodnout na základě jiného skutkového stavu než správní orgán prvního stupně, musí umožnit účastníkovi řízení, aby se vyjádřil, případně navrhl další důkazy, které by účastníkovi řízení např. umožnily zaměřit dokazování na nově zjištěný skutkový stav (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2012, č. j. 5 Afs 7/2011-619, či ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, publ. ve Sb. NSS pod č. 3837/2019). V dalším řízení bude tedy povinností žalovaného respektovat všechna procesní práva žalobkyně.

17. K otázkám přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně je předčasné se v současné situaci s konečnou platností vyjadřovat.

V. Závěr a náklady řízení

18. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo než napadené rozhodnutí pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] zrušit. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
19. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byla úspěšná žalobkyně, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
21. Ty byly v jejím případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnou a náhradou hotových výdajů jejího právního zástupce. Odměna zástupce činí za dva úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů pak sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21% činí 8 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč uhradil žalobkyni k rukám jejího právního zástupce, v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 3. června 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu